

[Grünbaum.]

at merværdiafgiften i sin tid kom til at gælde for værelser, når det drejer sig om hoteller, og der har da også fra hotellernes side gentagne gange været peget på denne inkonsekvens i merværdiafgiftsloven, og der er fremsat stærke ønsker om, at hotellerne på dette punkt blev ligestillet — det er jo ikke andet, man beder om — med anden udlejning af værelser. Vi finder dette ønske berettiget. Der er en diskriminering her, og en sådan diskriminering bør undgås. Men det ser jo ud til, at der mellem finansministeriet og den samlede hotel- og restaurationsbranche simpelt hen er blevet slået en handel af, hvori også restaurationsafgiften er indgået, og så har branchen åbenbart foretrukket at få noget på restaurationsafgiften, da man blev stillet over for at skulle vælge. Vi mener, det er en helt forkert måde at behandle et sådant problem på, det er noget af en revolverpolitik fra finansministerens side, og det er i hvert fald ikke en saglig behandling af et sådant spørgsmål. Men jeg går ud fra, at det er provenuet, de ca. 25 mill. kr. om året, der har været det afgørende for finansministeren. I betragtning af dette beløbs ringe størrelse finder vi heller ikke, at dette argument er særlig godt. Derfor anbefaler vi at stemme for det ændringsforslag, der er stillet om ophævelse af hotelmomsen.

Må jeg så til sidst sige noget om det af hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag om en nedsættelse af merværdiafgiften fra 12½ pct. til 10 pct. Selv med al mulig sympati for en sådan tanke kan vi ikke her i dag gå ind for forslaget. Det drejer sig jo om et meget stort beløb, ca. 1,3 milliarder kr., og eftersom vi for ganske nylig har vedtaget finansloven for 1969-70, kan vi ikke se, at det i dag er rigtigt i forbindelse med en overvejende teknisk revision af momsloven at behandle et skattepolitisk og finanspolitisk spørgsmål af en sådan størrelse. Det må behandles i nøje sammenhæng med de øvrige skatter og afgifter og den samlede finanspolitik. Vore indvendinger imod den forhøjelse af momsens med de 2½ pct., der blev gennemført af de tre regeringspartier sidste forår, er jo velkendte: for det første, at det på daværende tidspunkt var absolut helt forkert at gennemføre en så voldsom stramning af forbruget, for det andet, at

der ikke samtidig blev gennemført tilstrækkelige kompensationer. Disse synspunkters rigtighed er til fulde blevet bekræftet af udviklingen i 1968.

I dag står vi imidlertid i en noget anden situation, dels fordi der er vedtaget en finanslov for 1969-70 — jeg tænker ikke så meget på de enkelte poster i finansloven, om skatterne skal opkræves på den ene eller den anden måde — som indeholder en vis finanspolitisk målsætning, et kasseoverskud, og det er kun på 180 mill. kr. Endvidere er vel også den økonomiske situation i dag noget anderledes. Det må jo siges, at den i hvert fald er i høj grad usikker. Der er stadig en for stor ledighed. Men så meget er dog vel sikkert, at vi med det lille kasseoverskud, der er afsat på finansloven, de 180 mill. kr., ikke i dag ville kunne gennemføre det foreliggende forslag om en reduktion på 1,3 milliarder kr., uden at vi samtidig, da vi jo nu har vedtaget den finanslov, måtte se på forslag om at forhøje andre afgifter eller sætte indkomstskatterne kraftigt op, og det mener vi ikke ville være rigtigt. Det er på dette punkt, at situationen efter vor opfattelse i dag er afgørende forskellig fra i fjor, og derfor kan vi altså ikke medvirke til gennemførelse af hr. Aksel Larsens ændringsforslag. Vi mener i øvrigt, at det, hvis det skulle behandles realistisk, hører hjemme i en anden og større sammenhæng. Vi vil dog ikke stemme direkte imod dette ændringsforslag, vi vil undlade at stemme.

Hans Kjær: Jeg skal først beklage, at det bilagshæfte, der som nævnt i betænkningen indeholder dels en række spørgsmål til og besvarelser fra ministeren, dels modtagne henvendelser og finansministerens kommentarer dertil, er blevet så forsinket, at det først i dag er blevet omdelt. Denne beklagelse skal ses på baggrund af, at udvalget har afgivet betænkning den 10. april, og at vi i dag skriver den 22. april. Jeg mener, at bilagssamlingen, som det har været skik, i hvert fald når det drejer sig om momslovsforslagene, ikke alene har betydning udadtil, men også har betydning for bedømmelsen af det arbejde, der er gjort i udvalget.

Som andre ordførere gav jeg ved første behandling udtryk for mit partis velvilje